

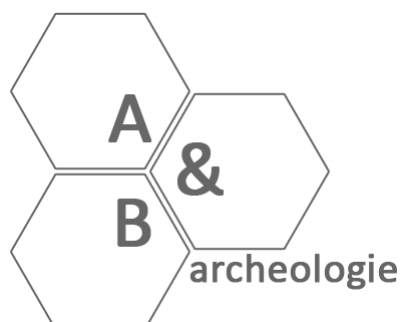
2020-007

Nota Overmere Wilgenpark

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

9-7-2020

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Overmere Wilgenpark (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. De archeologienota¹ bestond enkel uit een bureauonderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van het proefsleuvenonderzoek beschreven.

Archeologisch gezien zijn er in de omgeving van het plangebied slechts weinig archeologische sites gekend. Het merendeel van de op de CAI aangeduide sites zijn bovendien indicatoren, gekend via historische en/of cartografische bronnen en niet via archeologisch onderzoek. Een cartografische studie van het plangebied toont aan dat er minstens sinds 1777 bebouwing aanwezig is in de zuidoostelijke hoek van het terrein, terwijl de rest van het plangebied onbebouwd is. De Broekstraat is reeds aanwezig en het Wilgenpark ten zuiden van het plangebied is in gebruik als buurtweg. Aan het einde van de 19de en het begin van de 20ste eeuw verdwijnt de oorspronkelijke bebouwing en blijft het terrein onbebouwd. Tegen 1971 is de loods, die tot voor de aanvang van het proefsleuvenonderzoek aanwezig was op het terrein, gebouwd. In de daaropvolgende jaren worden rondom de loods verhardingen toegevoegd.

De totale oppervlakte van het totale projectgebied bedraagt ca. 4065m². Hiervan werd ca. 505,8m² (12,4%) onderzocht door middel van proefsleuven, en ca. 40,7m² (1,0%) door middel van kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarsleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee ruim behaald (13,4%). Er kon aldus een goede inschatting gemaakt worden betreffende het archeologisch potentieel.

Het proefsleuvenonderzoek heeft aangetoond dat er binnen het plangebied slechts enkele grachten en greppels uit de postmiddeleeuwse periode aanwezig zijn. De archeologische relevantie van deze sporen is dan ook gering. Daarnaast werden slechts enkele verstoringen van recente datum en sporen van recente landbouw (beddenbouw) geattesteerd. Er werden geen sporen aangetroffen van de 18de-19de-eeuwse bebouwing die wordt aangegeven op de historische kaarten.

Gezien tijdens het proefsleuvenonderzoek, met uitzondering van enkele grachten en greppels uit de postmiddeleeuwen, geen relevante archeologische sporen werden aangesneden, wordt geen verder onderzoek geadviseerd binnen het plangebied. Een verder onderzoek zou immers geen verdere kenniswinst opleveren over de ontwikkeling van het plangebied en zijn ruime omgeving.

¹ Acke, Bracke, Fonteyn 2019.